

§ 7.

Til Sikkerhed for Betaling af Gæld, der stiftes hos Stat, Kommune eller private til Igangsættelse eller Forøgelse af Produktion af Tørv eller Brunkul, kan der med Landbrugsministeriets Samtykke indrømmes Kreditor Fortrinsret i Produktionen og de hertil anskaffede Maskiner og andet Driftsmateriel efter nedenstaaende Regler.

Samtykke til saadan Pantsætning maa kun meddeles, saafremt det under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold, herunder Kvaliteten af de producerede Tørv eller Brunkul, Produktionens Rentabilitet og Laantagerens økonomiske Forhold, skønnes forsvarligt og paakrævet at tillade Optagelse af Laan med Fortrinsret.

Ejere og Brugere af Brunkulsejer, Tørvemoser eller Martørvslejer kan ikke gyldigt fraskrive sig denne Ret.

Fortrinsretten stiftes ved et Pantebrev, der oprettes paa den af Justitsministeriet foreskrevne Formular for Pantebreve i fast Ejendom og lyses efter de derom gældende Regler. I de Tilfælde, hvor Udstederen er Forpagter eller Lejer af Ejendommen, udstedes Pantebrevet efter den af Justitsministeriet foreskrevne Formular for Løsørepantebreve og lyses efter Reglerne derfor, idet det dog er en Betingelse for Lysningen, at Ejendommens Ejer har givet Samtykke til denne. Notering foretages i dette Tilfælde tillige paa vedkommende Ejendoms Blad i Tingbogen. Tinglysning kan ske uden den Begrænsning, der i øvrigt gælder i Tilfælde af Skyldneres Saneringslaan.

Den herved stiftede Panteret kan kun gøres gældende i de paa Ejendommen værende pantsatte Produkter samt i de pantsatte Maskiner og Driftsmateriel. Pantsætteren er uden Panthaverens Samtykke kun berettiget til at lade Produkterne bortfjerne fra Ejendommen, naar disse er solgt, og Pantsætteren forinden har givet Panthaveren Transport paa mindst Halvdelen af Salgsprovenuet.

Panteretten i Produkter, Maskiner og Driftsmateriel nyder samme Retsbeskyttelse som Underpant i fast Ejendom, men gaar forud for alle tidligere stiftede Panterettigheder i den faste Ejendom med Tilbehør, og for saa vidt angaar bortforpagtede eller bortlejede Ejendomme, endvidere forud for den Ejeren i Henhold til Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872, § 152, tilkommende Panteret.

Den i Retsplejelovens § 507, 3die Stykke, og § 509, 3die Stykke, hjemlede Undertagelse fra Udlæg kan ikke gøres gældende med Hensyn til de efter nærværende Lov pantsatte Genstande.

Genparterne af Pantebrevene opbevares i et særligt Omslag i Rækkefølge efter Lysningen.

Det ifølge Pantebrevet skyldige Beløb, der kan inddrives ved Udpantning, skal forfalde til Betaling senest 2 Aar efter Laanets Stiftelse. Fortrinsretten bortfalder, saafremt Begæring om Udpantning ikke er indgivet til Fogeden inden 3 Maaneder efter Forfaldstid. Udpantningen skal uanset Fordringens Størrelse paa Landet foretages af Sognefogeden, medmindre ganske særlige Grunde, navnlig Sognefogedens Inhabilitet, i enkelte Tilfælde efter Fogedens Skøn taler herimod.

Den, som i Henhold til nærværende Lov har Fortrinsret i Tørve- eller Brunkulproduktionen, bevarer sin Ret til at inddrive det ifølge hans Pantebrev skyldige Beløb ved Udpantning, uanset om Debtors Gods som Følge af Andragende om Saneringslaan maatte være unddraget Retsforfølgning, jfr. § 4 i Lovbekendtgørelse Nr. 156 af 27. Marts 1939.

Efter Udgangen af Oktober-Maaned 1945 udsletter Dommeren de tinglyste Pantebreve, uden at Fremstættelse af Begæring i saa Henseende er fornøden.

De ovenfor omhandlede Pantebreve kan skrives paa ustemplet Papir.